

muziek

deSingel

Koor & Orkest **Le Concert Spirituel** olv. Hervé Niquet

do 7 feb 2019 / Grote podia / Blauwe zaal

20 uur / pauze ± 20.50 uur / einde ± 21.40 uur
inleiding Jan Devlieger / 19.15 uur / Blauwe foyer

2018-2019

Bach & hoogdagen

PRJCT Amsterdam olv. Josef Zák viool
wo 7 nov 2018

Barokorkest B'Rock olv. Francesco Corti
wo 12 dec 2018

Koor & Orkest Le Concert Spirituel olv. Hervé Niquet
do 7 feb 2019

Akademie für Alte Musik Berlin & Collegium Vocale Gent
olv. Benjamin Bayl
vr 12 apr 2019

Café Zimmermann olv. Pablo Valetti viool & Céline Frisch klavecimbel
Vox Luminis olv. Lionel Meunier
vr 19 apr 2019

extra concert buiten abonnement:
Koor & Orkest Collegium Vocale Gent olv. Philippe Herreweghe
LEBENS LICHT (filmconcert)
di 22 jan 2019

Koor & Orkest Le Concert Spirituel

Hervé Niquet muzikale leiding

Alice Glaie, Julia Baumier dessus

Clément Debieuvre haute-contre

François Joron taille

Jean-Christophe Lanièce basse-taille

Marc-Antoine Charpentier (1643-1704)

Ouverture 'Le malade imaginaire avec les défenses', H495a 2'

In honorem Sancti Xaverij canticum, H355 15'

In Assumptione Beatae Mariae Virginis, H353 12'

Epithalamio in lode dell'Altezza Serenissima Elettorale di
Massimiliano Emanuel Duca di Baviera, H473 5'

pauze

Marches pour les Trompettes 5'

Te Deum, H146 20'

Gelieve uw GSM uit te schakelen

De inleidingen kan u achteraf beluisteren via
www.desingel.be
Selecteer hiervoor voorstelling / concert /
tentoonstelling van uw keuze.

Concertvleugels Met bijzondere dank aan Ortwin
Moreau voor het stemmen en het onderhoud van de
concertvleugels van deSingel
Moreau Pianoservice / Kapucinessenstraat 32 / 2000
Antwerpen / +32 (0)486 83 63 98
www.moreau-pianoservice.be

Gravure van Landry. Aangenomen wordt dat Charpentier hierop is afgebeeld (de man die de partituur vasthoudt).

Marc-Antoine Charpentier Te Deum

Le plus intense d'expression et le plus accompli de tous nos musiciens

Niettegenstaande de Franse componist en contratenor Marc-Antoine Charpentier (geboren in of nabij Parijs in 1643 en gestorven aldaar op 17 februari 1704) nooit een officiële aanstelling kreeg aan het Franse hof bekleedde hij, tijdens zijn rijkgevolle carrière, toch een aantal belangrijke posten in en rond Parijs. Charpentier werd geprezen om zijn intense muzikale expressie, immense productie en grote veelzijdigheid. Voor heel wat tijdgenoten en muziekcritici was Marc-Antoine Charpentier de evenknie of zelfs de meerdere van de meer opportunistische Jean-Baptiste Lully (Firenze, 1632 - Parijs, 1687). De in Italië geboren Lully zette paradoxaal genoeg de standaarden uit van de Franse barokstijl en monopoliseerde gaandeweg het muziekleven aan het hof van Lodewijk XIV. Alle eer en glorie die Charpentier bij leven door omstandigheden (onder meer Lully als sta-in-de-weg en ziekte bij sollicitatie) moest ontberen werden vanaf de vijftiger jaren van de vorige eeuw op een heel spectaculaire wijze gecompenseerd: vanaf 1954 weerklinkt de 'Prélude' uit Charpentiers 'Te Deum', H146 als openingstune bij talrijke Eurovisie-uitzendingen. Deze feestelijke fanfare is, tot spijt van wie het benijdt, gegrift in ons collectieve geheugen.

Mélanges autographes

Vermoedelijk mogen we ons gelukkig prijzen dat Marc-Antoine Charpentier nooit een vaste positie kon bemachtigen aan het hof van Lodewijk XIV. Hierdoor werd hij gedwongen om verschillende paden te bewandelen en zijn muzikale verbeelding en veelzijdigheid ten volle te benutten en te ontwikkelen. Hij zat niet in een (koninklijk) keurslijf en behield steeds zijn originaliteit en levendigheid. Zijn oeuvre is kwalitatief hoogstaand en heel verscheiden naargelang het doel en functie van de respectievelijke compositie. Charpentier schreef heel wat religieuze muziek voor kerken, privékapellen en kloosters, verder ook composities voor theater, muziek bij toneelstukken, pastorales, kameropera's en opera's met een uitgebreidere bezetting en tot slot ook de wereldlijke 'Airs sérieux et à boire', cantates en instrumentale muziek. Tijdens zijn leven

bleef Charpentiers muziek zo goed als onuitgegeven. Dit betekent niet dat zijn muziek verloren is gegaan. Wel integendeel. Het grootste deel van Charpentiers oeuvre is te vinden in het eigenhandig genoteerde en goed bewaarde 'Mélanges autographes' met in totaal 28 boekdelen, zo'n 550 werken. Deze verzameling is het grootste corpus aan Franse 17de-eeuwse muziek in autograaf van een en dezelfde componist. In 1982 werd dit oeuvre eindelijk gecatalogeerd en kreeg elk werk een Hitchcock-nummer (H-nummer) toebedeeld - uiteraard refererend naar de musicoloog Hugh Wiley Hitchcock en niet naar de regisseur met dezelfde familienaam. Misschien is het omdat er nog geen wetenschappelijke uitgave is van het grootste deel van Charpentiers composities, of de werkenlijst pas vrij recent beschikbaar was, dat een significant deel van zijn werken nog niet verscheen op cd? Wie zal het zeggen? Wordt ongetwijfeld in de komende jaren vervolgd.

Mademoiselle de Guise

De muzikale carrière van Charpentier startte wonderwel niet in Frankrijk maar in Italië waar hij, vermoedelijk tussen 1667 en 1669, studeerde bij Giacomo Carissimi in Rome. In zijn vroegste muzikale vruchten, veelal cantates en pastorales, assimileert Charpentier de Italiaanse taal en componeerstijl. Charpentier maakte een kopie van Carissimi's (onuitgegeven) oratorium 'Jephte'. Dit manuscript is de primaire bron van dit werk en opgenomen in de 'Mélanges autographes'. De Franse musicoloog, collectionneur en componist Sébastien de Brossard (1655-1730), vermeldt in zijn geschriften dat Charpentier kopieën van verschillende Italiaanse motetten en oratoria van Carissimi importeerde naar Frankrijk. Bij zijn terugkeer naar Frankrijk trad Charpentier als privé-componist en 'haute-contre' (contratenor) in dienst bij de kunstminnende Marie de Lorraine, hertogin van Guise (kortweg Mademoiselle de Guise) tot haar dood in 1688 - Mlle de Guise nam Charpentier dus bijna twintig jaar onder haar vleugels. Deze vrome en rijke edelvrouw was een bevlogen patrones van een van de belangrijkste en hoogstaande private muziekensembles in Frankrijk met Charpentier als 'composer in residence'. Voor dit gezelschap schreef Charpentier onder meer de kameropera 'La descente d'Orphée aux enfers', H488 waarin hij zelf ook de titelrol zong. Marc-Antoine Charpentier verbleef in een van de

appartementen van het op dat moment recent gerenoveerde 'Hôtel de Guise' in Parijs. Vermoedelijk is het op instigatie van Mademoiselle de Guise dat er in opvolging van Lully, die in 1672 het monopolie van de Franse opera in handen kreeg, een samenwerking ontstond tussen Charpentier en de beroemde toneelschrijver en acteur Molière (alias Jean-Baptiste Poquelin) en zijn compagnie, waar ook de balletmeester Pierre Beauchamp deel van uitmaakte. Een van de bekendste coproducties van het trio Molière-Charpentier-Beauchamp is '**Le malade imaginaire**', H495. Deze 'comédie-ballet' (lees: wervelend totaalspektakel met theater, muziek en dans) werd Molières laatste productie; hij stopte in na de vierde voorstelling op 17 februari 1673 en overleed kort daarna. Na de dood van Molière bleef Charpentier nog verder werken met dit theatergezelschap dat vanaf 1680 de 'Comédie-Française' werd. Lodewijk XIV benoemde Charpentier nooit in een officieel ambt, maar verleende hem wel een pensioen als appreciatie voor zijn bewezen diensten als muziekdirecteur van 'Le Grand Dauphin' (1661-1711). 'Le Grand Dauphin' is de oudste zoon en troonopvolger van Lodewijk XIV (1638-1715), alhoewel hij eerder stierf dan zijn vader en dus nooit koning is geworden. Ook de zoon uit het huwelijk van 'Le Grand Dauphin' met Maria Anna Victoria van Beieren, 'Le Petit Dauphin' (1682-1712), stierf vóór de dood van zijn grootvader. De zoon van 'Le Petit Dauphin' (en achterkleinzoon van Lodewijk XIV) werd, net als zijn overgrootvader 72 jaar eerder, op vijfjarige leeftijd koning van Frankrijk als Lodewijk XV (1710-1774). Nu, Charpentier schreef '**Epithalamio in lode dell'Altezza Serenissima Elettorale di Massimiliano Emanuel Duca di Baviera**', H473 voor het huwelijk van de broer van Maria Anna Victoria van Beieren, Maximilien-Emmanuel II met Maria Antonia van Oostenrijk, dat plaatsvond op 15 juli 1685. Maria van Beieren zelf was heel gecultiveerd, sprak Italiaans, zong, danste en had een grote passie voor kunst en muziek. Vermoedelijk gaf 'Le Grand Dauphin' (op advies Maria van Anna Victoria van Beieren) Charpentier de opdracht om deze lofzang voor bruid en bruidegom (ook wel epithalamium genoemd) in Italiaanse cantatestijl, te componeren.

Poste des plus brillants

Na de dood van zijn beschermvrouw Mademoiselle de Guise, maart 1688, verliet Charpentier het 'Hôtel de Guise'

en trad in vast dienstverband bij de jezuïeten als componist en 'maître de musique' aan de Saint Louis (heden: Saint-Paul-Saint-Louis). Zijn aanstelling bij deze welvarende congregatie genereerde misschien minder prestige dan een officiële benoeming als hofcomponist, toch was deze nieuwe post heel belangrijk en volgens de Brossard een van de meest begerenswaardige: "poste alors des plus brillants". Het liet Charpentier toe zijn kunst ten volle te ontplooiën in talrijke werken van veelal liturgische of semi-liturgische aard. Zijn persoonlijke stijl, zonder evenwel de Franse nationale stijl te verloochenen, getuigt van een grote verbeeldingskracht en poëzie, een rijke contrastwerking en een declamatorische en theatrale zangstijl. In de periode na de Contrareformatie en voor de Franse Revolutie waren de vieringen van heiligen in de katholieke kerk het voorwerp van tal van grootse composities waar kosten noch moeite voor werden gespaard. Zo componeerde Marc-Antoine Charpentier **'In honorem Sancti Xaverij canticum', H355** ter meerdere eer en glorie van Franciscus Xaverius, een heilig verklaarde Spaanse missionaris uit de 16de eeuw en een van de zes pioniers van de jezuïetenorde. Vermoedelijke plaats en tijdstip van uitvoering zijn makkelijk te detecteren. Plaats: de voormalig bijbehorende kapel van een novituaat toegewijd aan Franciscus Xaverius gelegen in het Parijse Faubourg Saint-Germain en ook eigendom van de jezuïeten. Tijdstip: de feestdag van deze heilige zijnde 3 december (1690?). In H355, dat het midden houdt tussen een motet en een 'Histoire sacrée' (te vergelijken met een oratorium), hanteert Charpentier een aantal retorische middelen bij de verklanking (muzikale uitbeelding of toonschildering) van de anonieme Latijnse tekst. Vooreerst is er de keuze van de toonaard Bes waardoor dit werk volgens de componist "Sérieux et Magnifique" klinkt - in de barokperiode geldt de affectenleer waarbij elke toonaard een eigen karakter heeft. Na een korte en beweeglijke prelude wordt de figuur van Franciscus Xaverius voorgesteld door een engel. Op de tekst "Vidi Angelum volantem per medium coeli" ("Ik zag een engel haastig vliegen door de hemel") horen we snelle zestiende noten. Deze fladderende engel wordt na enkele maten bijgestaan door de hemelse klanken van twee blokfluiten. Daarna volgt een tweede metafoor waarbij Franciscus Xaverius wordt verpersoonlijkt door de zon. Het rijzen van de zon wordt eenvoudig maar doeltreffend verklankt door een

langzaam stijgende melodiecurve in de sopraan en daarna ook bij de strijkers. In het eerste koornummer wordt het licht en de waarheid van God bezongen in een driekwartsmaat met talrijke hemiolen (ritmische accentverschuivingen). Een aantal betekenisvolle stiltes beelden in dit deel de verwondering over dit alles uit. Nog een trap hoger dan de heilige Franciscus Xaverius staat de maagd Maria. Als moeder van Jezus wordt zij binnen de katholieke kerk vereerd als de belangrijkste heilige waarbij de feestdag van Maria-Hemelvaart de kroon spant. Charpentiers **'In Assumptione Beata Mariae Virginis', H353** werd vermoedelijk uitgevoerd op 15 augustus 1690. De Latijnse tekst is voornamelijk gebaseerd op het Hooglied, waarbij de liefde tussen bruid en bruidegom vaak wordt gebruikt als metafoor voor de liefde tussen God en de gelovige ziel. In H353 staat het verlangen van Maria (sopraanstem) om ten hemel opgenomen te worden centraal ("Suspirabat Maria dum caelum aspiceret"). Christus (bas) treedt op als bemiddelaar, het koor en instrumenten interveniëren. Op "Surge, propra dilecta mea" ("Opstaan, opschieten mijn geliefde") moduleert Charpentier van mineur naar majeur, een heel opmerkelijke ingreep die een duidelijke omslag in sfeer veroorzaakt. De **'Marches pour les Trompettes', H547** zijn twee instrumentale en profane loftuitingen: 'Marche de triomphe pour les violons, trompettes, timbales, flûtes et hautbois' en 'Second air de trompettes, violons, flûtes et hautbois et timbales'. Beide werken zijn rondo's waarbij de trompetten enkel de refreinen meespelen en de houtblazers en strijkers solistisch naar voren treden in de coupletten. Het thematisch materiaal van 'Marche de triomphe' en 'Second air' is met elkaar verwant, maar qua metrum is er een duidelijke tegenstelling tussen binair en ternair. De hoofdtoonaard van beide rondo's is omwille van de (natuur)trompetten D majeur. De natuur- of baroktrompet heeft geen ventielen en kan alleen natuurtonen (veelvouden van de grondtoon D) spelen door de lipspanning of embouchure te verhogen. Hierdoor kan alleen in een beperkt aantal toonaarden worden gespeeld. De uitbundige 'Marches pour les Trompettes', H547 - Charpentier gebruikte trompetten slechts sporadisch in zijn werk - vormen een ideale 'appetizer' voor het ongetwijfeld bekendste werk van Charpentier: het **'Te Deum', H146**. Tijdens de Franse barok was een 'Te Deum-zetting' in regel een majestatisch 'grand motet' voor

solisten, koor of koren (vaak alterneert een 'grand choeur' met een 'petit choeur') en groot orkest. Een 'Te Deum' is een lofzang voor God die ook wordt gebruikt in overdrachtelijke zin. De uitbundige operastijl - veroorzaakt door een bonte afwisseling van aria's, koornummers, recitatieven en instrumentale stukken - had ook (en soms bovenal) tot doel de Zonnekoning met veel luister en grandeur te verheerlijken. Volgens het eigentijdse societymagazine 'Le Mercure Galant' werden 'Te Deum-composities' uitgevoerd aan het hof en in de grote kerken van het Franse koninkrijk ter gelegenheid van een legeroverwinning, een geboorte van een prins, het ondertekenen van een vredesverdrag, het herstel van de koning na gezondheidsproblemen ... Marc-Antoine Charpentier componeerde niet minder dan zes 'Te Deums' waarvan er vier bewaard zijn gebleven (H145 uit 1672, H146 uit 1692?, H147 uit 1693? en H148 uit 1699). Het 'Te Deum', H146, met de overbekende Eurovisietune, schreef Charpentier vermoedelijk naar aanleiding van de overwinning van het Franse leger onder leiding van Maréchal de Luxembourg (hertog van Luxemburg) in de bloedige veldslag die plaatsvond nabij het Henegouwse Steenkerke op 3 augustus 1692. Charpentier gebruikt in navolging van het 'Te Deum' van Jean-Baptiste Lully (1677) ook trompetten. In Frankrijk volgden Lalande, Clérambault, Campra en buiten Frankrijk ook Purcell, Händel en anderen dit voorbeeld. Voor grote composities zoals een 'Te Deum' voorzagen de jezuïeten ook extra zangers van de opera en het hof. Charpentiers 'Te Deum', H146 munt uit door zijn kleurrijk coloriet waarbij heroïsche grandeur voor de volledige setting alterneert met intieme passages voor talrijke combinaties van een of meerdere zangstemmen en instrumenten.

Marc-Antoine Charpentier

In honorem Sancti Xaverij canticum, H355

Premier dessus

Vidi Angelum volantem per medium coeli
splendor in capite ejus.
Et pedes ejus tanquam columnae ignis.
Et habebat in manu sua Evangelium aeternum.
Ut evangelizaret gentibus.
Et posuit pedem suum dextrum
super mare sinistrum autem super terram.

Second dessus

Vidi solem ascendentem super oceanum et
egressus ejus versus orientem.
Exultavit ut gigas ad currendam viam nee est
qui se abscondat a calore ejus.

Les deux

Populi sedentes in tenebris, habitantes in umbra mortis,
accedite ad eum et illuminami et erudimini.

Tous

A Domino factum est istud.
Et est mirabile in oculis nostris.
Lux orta est nobis et Veritas illuxit nobis.
Quomodo ferebamur in abyssum!
Quomodo trahebamur in profundum!
Cantabimus canticum laudis,
quoniam lux orta est nobis et Veritas illuxit nobis.

Xaverius

Ecce Domine quos tradisti mihi,
respice super populum tuum
et confirma quod operatus est in eis.
Ego autem libentissime impendam et
super impendar ipse pro animabus fratrum
meorum pro quibus Christus mortuus est.
Quis poterit extinguere charitatem meam?
Tribulatio, an angustia, an fames, an nuditas,
an periculum, an persecutio, an gladius, an mors?

Tous

Positus est praedicator et apostolus et magister gentium.
In signis et prodigiis et virtutibus.
Stetit et mensus est terrain.
Et egressus est in salutem populorum,
caeci vident, claudi ambulat,
surdi audiunt, muti loquantur, mortui resurgunt.

Premier dessus

Aspexit et dissolvit gentes; contriti sunt
montes saeculi, incurvati sunt colles mundi.

Premier et second dessus - Tous

Et adduxit filios Domini de longinquo et filias
ejus ab extremis terrae.

In Assumptione Beatae Mariae Virginis, H353

Suspirabat Maria dum caelum aspiceret
et praedeiderio clamabat dicens :

Hei mihi quia incolatus meus prolongatus est.
Quando veniam et apparebo ante faciem Domini ?
Adjuro vos filiae Jerusalem ut nuntiatis ei
quia cupio dissolvi et esse cum illo.

Noli flere, gaude, plaude sponsa Dei,
Christi mater, pura mater, sponsa virgo.
En dilectus caelo volat trnsit astra,
transit nubes in occursum tibi prodit,
mille choros angelorum, virginum mille catervas,
martyrumque triumpharum mille ducens millia.
Noli flere...

Surge, propera dilecta mea.
Veni de Libano coronaberis.
Jam hiems transiit imber abiit et necessit.
Nox in diem, mors in vitam, vers acrum.
Veni.
Neque luctus, neque clausus, neque fleres,
neque dolor exit ultra.
Surge...

Quae est ista, quae ascendit sicut aurora, consurgens ?
Pulchra ut luna, electa ut sol.
Terribilis ut castrorum acies ordinata.

Attolite portas, principes, vestras
et elevamini portae aeternales
et introibit Rex gloriae.

Et introducet matrem suam in domum Patris sui
et elevabit illam super omnes caelos in aeternum.

**Epithalamio in lode dell'Altezza Serenissima Elettorale
di Massimiliano Emanuel Duca di Baviera, H473**

Oh del Bavaro soglio inclito erede
Maggior di tutti e non minor del padre
Che ne l'augusta fronte
A misura comparte
La dolcezza e il terrore
Onde nel tuo sembiante
Il mondo ammira lampi di maesta
Fulmini d'ira

pauze

Te Deum, H146

Te Deum laudamus: te Dominum confitemur.

Te aeternum Patrem omnis terra veneratur.
Tibi omnes Angeli; tibi coeli et universae potestates.

Tibi Cherubim et Seraphim incessabili voce proclamant:
Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth.
Pleni sunt caeli et terra majestatis gloriae tuae.
Te gloriosus Apostolorum chorus;
Te Prophetarum laudabilis numerus;
Te Martyrum candidatus laudat exercitus.

Te per orbem terrarum sancta confitetur Ecclesia:
Patrem immensae majestatis;
Venerandum tuum verum et unicum Filium;
Sanctum quoque Paraclitum Spiritum.
Tu Rex gloriae, Christe.
Tu Patris sempiternus es Filius.
Tu ad liberandum suscepturus hominem,
non horruisti Virginis uterum.

Tu, devicto mortis aculeo,
aperuisti credentibus regna caelorum.
Tu ad dexteram Dei sedes, in gloria Patris.
Judex crederis esse venturus.

Te ergo quaesumus, tuis famulis subveni,
quos pretioso sanguine redemisti.

Aeterna fac cum sanctis tuis in gloria numerari.
Salvum fac populum tuum, Domine,
et benedic haereditati tuae.
Et rege eos, et extolle illos usque in aeternum.
Per singulos dies benedicimus te.
Et laudamus nomen tuum in saeculum,
et in saeculum saeculi.

Dignare, Domine, die isto sine peccato nos custodire.
Miserere nostri, Domine, miserere nostri.

Fiat misericordia tua, Domine, super nos,
quemadmodum speravimus in te.

In te, Domine, speravi:
non confundar in aeternum.

Koor & Orkest Le Concert Spirituel

muzikale leiding

Hervé Niquet

KOOR

sopraan

Marie-Pierre Wattiez
Aude Fenoy

haute-contre

Damien Ferrante
Yann Rolland

tenor

Pascal Richardin
Gauthier Fenoy

bas

Benoît Descamps
Simon Bailly

ORKEST

1ste viool

Olivier Briand

2de viool

Bérengère Maillard

haute-contre de violon

Myriam Cambreling

taille de violon

Géraldine Roux

cello

Tormod Dalen

blokfluit

Jean-Pierre Nicolas
Maud Caille-Armengaud

orgel

François Saint-Yves

hobo

Héloïse Gaillard
Luc Marchal

fagot

Nicolas André

théorbé

Caroline Delume
Stéphanie Petibon

slagwerk

Isabelle Cornélis

Koor & Orkest Le Concert Spirituel

Le Concert Spirituel, in 1987 opgericht door Hervé Niquet, is al jarenlang één van de belangrijkste referenties voor de interpretatie en uitvoering van barokmuziek. Het ensemble, gelieerd aan het Centre de Musique Baroque in Versailles, werkt samen met de musicologen van dit centrum en is regelmatig te zien en te horen in de Chapelle Royale en in de Opéra Royal van het paleis van Versailles. Le Concert Spirituel was te gast op de meest prestigieuze barokfestivals ter wereld, zoals de festivals van Ambronay, Montecarlo, Orne, Rome, Utrecht, Sevilla, Londen, Boston, Parijs, Marokko en Vlaanderen. Ze traden op in grote concertzalen als het Concertgebouw in Amsterdam, Bozar in Brussel, de Opera in Avignon, het Auditorium in Lyon, de Opéra-Comique, het Théâtre du Châtelet en la Cité de la Musique in Parijs, het Palais des Papes in Avignon, l'Arsenal te Metz en de Library of Congress in Washington. Ze brengen een zeer breed repertoire, van Lully tot Rossini. Le Concert Spirituel werkt regelmatig mee aan operaproducties in de Franse operahuizen. Ze werkten samen met volgende operaregisseurs: Corinne en Gilles Benizio (alias Shirley en Dino) voor de opera's 'King Arthur' van Purcell en 'Don Quichotte chez la Duchesse' van Boismortier; Karole Armitage, Georges Lavaudant, Joachim Schloemer en Christian Schiaretti met 'Castor et Pollux' van Rameau in het Théâtre des Champs-Élysées. Hoogtepunten van het seizoen 2018-2019 zijn een grote tournee met de 'Messe solennelle' van Berlioz en het 'Requiem' van Martini op het Festival Berlioz - Côte

Saint-André, in de Chapelle royale de Versailles (in coproductie met Bru Zane France en AIDA / Festival Berlioz); het 'Gloria & Magnificat' van Vivaldi in de Victoria Hall in Genève en in Cité de la Musique in Parijs; 'Armide' van Lully met Véronique Gens in het Théâtre des Champs-Élysées, Arsenal de Metz en in Bozar; een terugkeer naar het Barbican Centre in Londen voor het 'Requiem' van Cherubini; 'Messiah' van Händel met Sandrine Piau en 'King Arthur' van Purcell in het Château de Versailles. Verschillende opnamen van Le Concert Spirituel werden met prijzen bekroond, waaronder een Edison Award, Echo Klassik en een Grand Prix de l'Académie Charles Cros. De opname van 'Messe à 40 voix solistes' van Striggio werd genomineerd voor de Grammy Awards in 2013. Sinds 2015 heeft Le Concert Spirituel een exclusief contract met Alpha Classics. Op dit label verschenen de dvd 'Don Quichotte chez la Duchesse', de cd met het 'Gloria & Magnificat' van Vivaldi, de 'Requiem' van Cherubini en Plantade, 'Persée' (version 1770) van Lully, 'Messiah' van Händel (1754) en de 'Missa Si Deus pro nobis' van Benevolo. Le Concert Spirituel wordt betaald door het Ministère de la Culture en de Stad Paris. Daarnaast geniet het ensemble de steun van Mécénat Musical Société en Fondation Bru.

www.concertspirituel.com

Hervé Niquet

Hervé Niquet studeerde klavecimbel, piano en orgel, lyrische kunst en directie. Hij hecht veel belang aan onderzoek van primaire bronnen, om zo de conventies en gebruiken

te overstijgen. Vanuit zijn grote affiniteit met het Franse 'Grand Motet' van de 17e en 18e eeuw richtte hij in 1987 Le Concert Spirituel op. Daarnaast treedt hij regelmatig op als gastdirigent van de Akademie für alte Musik Berlin, Sinfonia Varsovia, Orchestre Philharmonique de Radio France, RIAS Kammerchor en Kammerorchester Basel. Sinds 2011-2012 is Niquet chef-dirigent bij het Vlaams Radio Koor en eerste gastdirigent bij Brussels Philharmonic. Niquet dirigeert regelmatig opera's, zowel met Le Concert Spirituel als met andere orkesten. Hij werkte samen met regisseurs als Mariame Clément, Georges Lavaudant, Gilles en Corinne Benizio (alias Shirley en Dino), Joachim Schloemer, Christian Schiaretti voor 'Castor et Pollux' van Rameau in het Théâtre des Champs-Élysées, Christoph Marthaler en met Romeo Castellucci voor 'Orphée et Eurydice' van Gluck in de Munt. Hervé Niquet is Chevalier de l'Ordre National du Mérite en Commandeur des Arts et Lettres.

Alice Glaie

Alice Glaie studeerde zang aan het Conservatorium van Parijs bij Caroline Pelon en Julie Hassler. Ze vervolmaakte zich in oude muziek en kreeg les van oa. Howard Crook, Jean Tubery, Véronique Bourin, Denis Raisin-Dadre, en in 2007 nam ze deel aan de Académie d'Ambronay olv. Hervé Niquet. Glaie zingt onder meer bij het ensemble Fa7, Compagnie de l'Escarboucle-bals Renaissance et concerts-Entheos, Ensemble Vocal du Maine/A sei voci, Le Concert Etranger, Les Lunaisiens, Pygmalion, Akademia, Consonance en Le Concert Spirituel.

Met dit laatste ensemble nam ze verschillende cd's en dvd's op. Zo is ze te horen en te zien als Première Amante in 'Don Quichotte chez la Duchesse' van Boismortier, in een regie van Corinne en Gilles Benizio.

Julia Beaumier

Julia Beaumier studeerde lyrische zang en barokzang aan het CRR in Parijs. Ze zingt in verschillende vocale ensembles als Aedes (olv. Mathieu Romano) en Le Concert Spirituel (olv. Hervé Niquet). Op de operascène zong ze de rollen van Dido ('Dido and Aeneas', Purcell), Messagiera ('L'Orfeo', Monteverdi), Marcelina ('Le nozze di Figaro', Mozart), Eurydice ('Orphée', Gluck) en Musetta ('La Bohème', Puccini). Ze maakte recent een programma getiteld 'Dites-le moi' met Franse aria's en liederen.

Clément Debievre

Clément Debievre studeerde zang aan het Centre de Musique Baroque de Versailles. Hij zong onder meer de rollen van Lycaste en 'deuxième grec' in 'Les Amants magnifiques' van Lully en Molière met Le Concert Spirituel olv. Hervé Niquet, in de opera's van Massy, Reims, Avignon, Rennes en Le Touquet. Tijdens de Europese tournee van de 22e Académie d'Ambronay olv. Paul Agnew zong hij de rol van Aeneas in 'Didon' van Desmarest. In 2018 debuteerde hij bij het ensemble Pygmalion olv. Raphaël Pichon en zong hij de rollen van Philène/un berger, un Italien en un Espagnol in 'l'Europe Galante' van Campra op de Musikfestspiele Potsdam Sanssouci, alsook op de Summer Festivities of Early Music in Praag. Hij was tevens te horen als Ixion in 'La descente

d'Orphée aux enfers' met ensemble Correspondances, als David in 'David et Jonathas' van Charpentier olv. Patrick Cohen Akenine.

François Joron

François Joron perfectioneerde zich in de barokstijl aan het Centre de musique baroque de Versailles (olv. O. Schneebeli). Al tijdens zijn studies nam hij deel aan grote producties: 'Andromaque' van Grétry (olv. H. Niquet) in het Théâtre des Champs-Élysées, 'Hercule Mourant' van Dauvergne (olv. C. Rousset) aan de Opéra royal du Château de Versailles, 'Amadis de Gaule' van J.-C. Bach (olv. J. Rhorer). Hij vervolmaakte zich verder aan het Conservatoire de Paris (CRR) bij Fusako Kondo. Hij werkt regelmatig samen met het Ensemble Correspondances (olv. S. Daucé), Le Concert Spirituel (olv. H. Niquet), Chapelle Rhénane (olv. Benoît Haller), Parlement de Musique (olv. Martin Gester). Hij was te horen in de 'Grands Motets' van Richard Delalande aan de Chapelle royale du Château de Versailles, op het Festival de Saint-Riquier en op de Summer Festivities of Early Music in Praag.

Jean-Christophe Lanièce

Jean-Christophe Lanièce studeerde zang aan de Maîtrise de Notre-Dame de Paris en aan het CNSMD de Paris in de klas van Yves Sotin. Daarnaast werkte hij met docenten Glenn Chambers, François Le Roux, Anne le Bozec, Alain Buet, Margreet Hönig en Janina Baechle. Recent vertolkte hij de rol van Antonio ('Il Viaggio a Reims', Rossini) olv. Marco Guidarini, Claudio ('Béatrice & Bénédict', Berlioz) aan het CNSMDP. Hij was solist met

het Chœur de l'Orchestre de Paris in de Philharmonie in de 'Liebeslieder-Walzer' van Brahms olv. Lionel Sow en in Bienne in 'Auferstehung und Himmelfahrt Jesu' (C.P.E. Bach) olv. H. Niquet. Lanièce zingt regelmatig samen met Le Concert Spirituel, la Maîtrise de Notre-Dame de Paris, Hybris, Ensemble Aedes, Il Ballo en la Maîtrise de Caen. Hij was te horen in 'Carmina Burana' (Orff) met het Orchestre de Cannes olv. B. Levy en als Marcel in 'La Bohème' (Puccini) aan de Opéra Comique. In 2017 was hij Révélation Classique Adami.

Binnenkort in deSingel

Debussy happening zo 24 feb 2019

11.30 uur

Antwerp Symphony Orchestra olv. Adrien Perruchon

Vrouwenkoor Conservatorium Antwerpen olv. Jan Schweiger

Selectie uit 'Préludes' (orkestratie Luc Brewaeyts)

Beau soir; Clair de lune; Les Angélus; Salut Printemps ea. koorwerken

13.30 uur

Studenten Conservatorium Antwerpen

Selectie werken voor 2 piano's en piano vierhandig

Sonate voor cello en piano

Rhapsodie voor klarinet en piano

15 uur

Jean-Efflam Bavouzet piano

Ballade slave / Nocturne / Tarentelle styrienne / Estampes /

Etudes, Boek 1 / L'isle joyeuse / Selectie uit 'Préludes'

16.30 uur

Sophie Karthäuser sopraan **Stéphane Degout** bariton **Alain Planès** piano

Selectie liederen

18 uur

Oxalys

Prélude à l'après-midi d'un faune (arr. Benno Sachs)

Syrinx voor fluit solo

Sonate voor fluit, altviool en harp

Six épigraphes antiques (arr. J.M. Morel)

20.30 uur

Antwerp Symphony Orchestra olv. Adrien Perruchon

Jean-Efflam Bavouzet piano

Suite 'Pelléas et Mélisande' (arr. Alain Altinoglu)

'Fantaisie' voor piano en orkest

La mer: trois esquisses symphoniques

ism.

**Antwerp Symphony Orchestra, Koninklijk Conservatorium Antwerpen van
de AP Hogeschool**

zo 24 feb 2019 / 11.30 tot 22 uur / Blauwe zaal

€ 55, 45, 35 (basis) / € 45, 35, 25 (-25/65+) / € 10 (-19 jaar)

desingel.be
T +32 (0)3 248 28 28
Desguinlei 25
B-2018 Antwerpen